

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci žalobkyne **Ing. B. D.**, bytom T., *právne zastúpenej JUDr. M. G., advokátom so sídlom AK Z.*, proti žalovanému **Generálnemu riaditeľovi - vedúcemu služobného úradu Pôdohospodárskej platobnej agentúry**, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 12, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľa Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 101/341/2009 zo dňa 07. apríla 2009, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S/113/2009-50 zo dňa 26. októbra 2010, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S/113/2009-50 zo dňa 26. októbra 2010 **m e n í** tak, že rozhodnutie Generálneho riaditeľa Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 101/341/2009 zo dňa 07. apríla 2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyňi náhradu trov súdneho konania v sume 132 eur (súdny poplatok za žalobu a odvolanie) na účet JUDr. M. G., advokáta, so sídlom AK Z. do troch dní od doručenia rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101/341/2009 zo dňa 07. apríla 2009, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním ku dňu 31. januára 2009.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že z pripojeného administratívneho spisu žalovaného zistil, že žalobkyňa bola odvolaná z funkcie predstaveného riaditeľa odboru

správy nezrovnalosti a dlhov rozhodnutím o odvolaní zo dňa 08. septembra 2008 bez uvedenia dôvodu, pričom v zmysle ustanovenia § 31 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe (ďalej len „zákon č. 312/2001 Z. z.“) odvolaniu sa nevyžaduje súhlas odvolaného. Proti tomuto rozhodnutiu sa žalobkyňa odvolala. Žalovaný odvolaniu žalobkyne nevyhovел a rozhodol dňa 22. januára 2009, pričom v rozhodnutí sa uvádza, že žalobkyňa namietala v odvolaní skutočnosť, že nebola vymenovaná na funkciu štátny radca – predstavený.

Z rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný postupoval po odvolaní štátneho zamestnanca – predstaveného podľa § 31 ods. 4 zákona o štátnej službe, keď ho zaradil do toho istého odboru štátnej služby a na funkciu štátny radca na príslušnom organizačnom útvare. Dňom 22. januára 2009 generálny riaditeľ Pôdohospodárskej platobnej agentúry (ďalej aj „PPA“) rozhodoval o organizačnej zmene dodatkom č. 2 k rozhodnutiu generálneho riaditeľa č. 21/2007 zo dňa 30. marca 2007 o organizačnej zmene v znení dodatku č. 1 – č. 200/127/2009 zo dňa 22. januára 2009, ktorým bol zmenený a doplnený organizačný poriadok PPA (ďalej len „rozhodnutie 1“) a rozhodnutím č. 8/2009 generálneho riaditeľa PPA č. 120/83/2009 zo dňa 22. januára 2009 za účelom racionalizácie počtu zamestnaneckých miest. V rozhodnutí 2 bolo zrušené štátnozamestnanecké miesto, ktoré toho času obsadzovala žalobkyňa. Obe rozhodnutia generálneho riaditeľa z 22. januára 2009 nadobudli účinnosť 01. februára 2009, z čoho vyplývalo, že štátnozamestnanecké miesta, vrátane miesta žalobkyne, boli zrušené ku dňu 31. januára 2009 po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia č. 101/163a/2009 zo dňa 22. januára 2009. Do spisu bol založený i evidenčný prehľad systemizácie miest k 01. februáru 2009 ústredia a regionálnych pracovísk, z ktorého vyplýva, že v čase rozhodovania žalovaného služobný úrad nemal k dispozícii také voľné štátnozamestnanecké miesta, ktoré by mohli byť obsadzované bez výberového konania.

V administratívnom spise sa nachádza tiež zápisnica o ústnom pohovore zo dňa 27. januára 2009, z ktorej vyplýva, že žalobkyňa bola informovaná o tom, že žalovaný voľné štátnozamestnanecké miesto nemá a tie miesta, ktoré sú voľné u žalovaného musia byť obsadzované výberovým konaním. V administratívnom spise sa tiež nachádzajú i ďalšie záznamy z pohovorov, vykonanými so žalobkyňou, a to z 09. septembra 2008, 09. decembra 2008, 10. decembra 2008 a 11. decembra 2008 ako i zápisnica zo zasadania poradnej odvolacej komisie zo dňa 14. januára 2009. Vzhľadom na kompletný administratívny spis žalovaného, z ktorého vyplýva, že žalovaný mal snahu vyriešiť zaradenie žalobkyne do štátnozamestnaneckého pomeru, avšak žalobkyňa na štátnozamestnanecké miesto, na ktoré bola priradená nenastúpila, nevykonávala činnosti, ktoré boli v tomto štátnozamestnaneckom mieste definované a bolo potrebné ho zabezpečovať zamestnancami na iných štátnozamestnaneckých miestach napokon riešil tak, že musel zrušiť predmetné

štátnozamestnanecké miesto rozhodnutím o racionalizácii počtu zamestnaneckých miest s cieľom zefektívnenia činnosti PPA na tomto mieste.

Procesný postup a skončenie štátnozamestnaneckého pomeru bolo uskutočnené v súlade s § 40 ods. 2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z. z.. Žalovaný ako odvolací orgán po preskúmaní rozhodnutia štátnozamestnaneckého pomeru služobným úradom odvolaním zo dňa 22. januára 2009, v súlade so zákonom na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie doplnil zdôvodnenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu o ďalšiu podmienku skončenia štátnozamestnaneckého pomeru služobným úradom v súlade s ustanovením § 138 ods. 5 zákona č. 312/2001 Z. z.. Krajský súd mal za to, že neobstojí ani tvrdenie žalobkyne, že rozhodnutie o zmene č. 120/1868/2008 zo dňa 28. októbra 2008 nebolo právoplatné, teda, že ešte sa nevedelo, či žalobkyňa na zmenenej pozícii bude alebo nie a už sa rozhodlo o tom, že túto pozíciu rušia. Ako vyplýva z administratívneho spisu i z vyjadrenia žalovaného o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu o zmene štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 28. októbra 2008, bolo rozhodnuté rozhodnutím č. 101/136a/2009 zo dňa 22. januára 2009. Proti tomuto rozhodnutiu už odvolanie nie je prípustné a v súlade s ustanovením § 140 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z. z. je takéto rozhodnutie právoplatné. Dňa 22. januára 2009 bolo rozhodnuté generálnym riaditeľom PPA o zrušení štátnozamestnaneckého miesta, ktoré bolo dovtedy obsadzované žalobkyňou.

Z uvedených skutočností podľa krajského súdu vyplýva, že skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyňou dňom 31. januára 2009 zo strany služobného úradu v čase, keď rozhodnutie č. 101/136a/2009 zo dňa 22. januára 2009 bolo právoplatné.

Podľa krajského súdu neobstojí ani tvrdenie žalobkyne, že služobný úrad mal voľné štátnozamestnanecké miesta v čase rozhodovania o skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Ako vyplýva z uskutočneného ústneho pohovoru dňa 27. januára 2009, ktorého sa žalobkyňa zúčastnila, bola oboznámená s tým, že žalovaný v tom čase nedisponoval voľnými štátnozamestnaneckými miestami, resp. voľné štátnozamestnanecké miesta obsadzoval výberovým konaním. Táto skutočnosť vyplýva i z evidenčného prehľadu systemizácie štátnozamestnaneckých miest na ústredí.

Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom, a to hmotnoprávnymi i procesnými ustanoveniami, a preto bolo potrebné žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Súd sa zaoberal i tvrdením žalovaného, že žalovaný, a to vedúci služobného úradu Pôdohospodárskej platobnej agentúry, Generálny riaditeľ Pôdohospodárskej platobnej agentúry nie je pasívne legitimovaný v predmetnom spore. Podľa jeho názoru generálny riaditeľ je len štatutárnym orgánom PPA tak, ako to uvádza i žalovaný podľa čl. 5 Štatútu PPA, a ako taký nemá právnu subjektivitu, a preto žalovaným orgánom, ktorý je pasívne legitimovaný v predmetnej veci je Pôdohospodárska platobná agentúra ako služobný orgán

s právnou subjektivitou. Z uvedených dôvodov bolo potrebné žalobu zamietnuť voči žalovanému i z nedostatku pasívnej legitímácie.

O trovách konania súd rozhodoval podľa § 250k ods. 1 OSP tak, neúspešnej žalobkyňi trovy konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Žiadala napadnutý rozsudok zmeniť tak, aby najvyšší súd zrušil rozhodnutia správnych orgánov a vec vrátil na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnila náhradu trov konania. V odôvodnení svojho odvolania nesúhlasila s tou časťou odôvodnenia rozsudku v ktorej sa uvádza, že žalobkyňa sa odvolala voči rozhodnutiu o odvolaní predstaveného zo dňa 08. septembra 2008, č. 120/1589/2008, čo nie je pravda, nakoľko sa odvolala voči rozhodnutiu z toho istého dňa o skončení štátnozamestnaneckého pomeru služobným úradom č. 120/1591/2008. Nie je pravdou ani to, že PPA odvolaniu nevyhovela. Vyhovela v plnej miere, čoho dôkazom je rozhodnutie zo dňa 08. októbra 2008 101/1414/2008, ktoré napadnuté rozhodnutia zrušilo.

Namietala tiež, že v odôvodnení rozsudku absentuje zmienka o tom, že by sa v spise nachádzala zápisnica z prerokovania odvolania žalobkyne poradnou odvolacou komisiou PPA zo dňa 06. februára 2009. Žalobkyňa odvolanie paradoxne podávala až potom, dňa 10. februára 2009 (časový nezmysel, ktorých je v celom konaní niekoľko). Krajský súd sa tiež vôbec nezaoberal odvolacím konaním proti rozhodnutiu 120/109/2009 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 22. januára 2009. Vôbec nekonštatuje, kedy sa štátnozamestnanecký pomer skončil a na základe akého rozhodnutia. V odôvodnení rozsudku súd dospel k úplne iným záverom, aké vyplývajú z pripojenej dokumentácie. Všetky nezákonné postupy a fingované úkony presne popísané v návrhu nebral do úvahy, len stroho zdôvodnil, že neodporujú zákonu.

Ďalej sa v odvolaní sa v plnom rozsahu pridrжала všetkých tvrdení, priebehu skutkového deja i právnych názorov, ktoré vyslovila v žalobe. K otázke pasívnej legitímácie uviedla, že v § 250 ods. 4 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni voči rozhodnutiu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru. V zmysle uvedeného žalobkyňa v žalobe označila žalovaného presne tak, ako sa označil sám v napadnutom rozhodnutí. V tejto súvislosti namietla právnú relevantnosť vydaných rozhodnutí.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako

aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne je potrebné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

V zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci boli rozhodnutia správnych orgánov o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne služobným úradom podľa ustanovenia § 40 ods. 2 písm. a/ zákona č. 312/2001 Z. z. v znení platnom v čase skončenia služobného pomeru (ďalej len „zákon č. 312/2001“).

Poľnohospodárskej platobná agentúra v Bratislave dňa 22. januára 2009 vydala rozhodnutie č. 120/109/2009 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne služobným úradom odvolaním ku dňu 31. januára 2009. Žalobkyňa bola odvolaná z funkcie štátny radca, odbor štátnej služby 2.02 Financie, druh štátnej služby stála štátna služba. Na odvolanie žalobkyne generálny riaditeľ v postavení vedúceho služobného úradu Poľnohospodárskej platobnej agentúry v Bratislave rozhodnutím zo 07. apríla 2009 č. 101/341/2009 zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu.

Podľa ustanovenia § 250 ods. 1 prvá veta a ods. 4 OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa ustanovenia § 127 zákona č. 312/2001 Z. z. účastníkmi konania sú štátny zamestnanec a služobný úrad. Za služobný úrad koná predstavený určený služobným predpisom.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona služobný úrad na účely tohto zákona je iný orgán štátnej správy, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Postavenie a pôsobnosť Pôdohospodárskej platobnej agentúry upravuje zákon č. 543/2007 Z. z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka v znení neskorších predpisov v §§ 6 - 1.

Podľa čl. 4 bod 2 Štatútu Pôdohospodárskej platobnej agentúry č. 2293/2008-100 platobná agentúra zabezpečuje plnenie úloh, ktoré jej ako služobnému úradu vyplývajú zo štátnozamestnaneckých vzťahov a z pracovnoprávných vzťahov.

Podľa článku 5 ods. 6 uvedeného štatútu **generálny riaditeľ je podľa zákona o štátnej službe vedúcim služobného úradu**, je služobne najvyšším predstaveným všetkým zamestnancom v platobnej agentúre, ktorý plní úlohy podľa čl. 4 ods. 2 tohto štatútu a úlohy spojené s odborným, organizačným a technickým zabezpečením činnosti platobnej agentúry.

Podľa § 126 zákona č. 312/2001 Z. z. orgánom príslušným **na konanie a rozhodovanie v prvom stupni je vedúci úradu** vo veciach vymenovania do štátnej služby a vzniku štátnozamestnaneckého pomeru, zmeny štátnozamestnaneckého pomeru a **skončenia štátnozamestnaneckého pomeru**.

Podľa ustanovenia § 138 ods. 1 citovaného zákona **odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie**.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) správnym orgánom je štátny orgán, orgán územnej samosprávy, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Podľa § 5 správneho poriadku na konanie sú **vecne príslušné správne orgány, ktoré určuje osobitný zákon**; ak osobitný zákon neustanovuje, ktorý orgán je vecne príslušný, rozhoduje obec.

Podľa § 6 ods. 2 správneho poriadku ak je na konanie vecne príslušný správny orgán, ktorý sa vnútorne člení, orgánom príslušným konať v mene tohto správneho orgánu v prvom stupni je útvar určený zákonom, inak útvar určený štatútom alebo iným predpisom upravujúcim

jeho vnútorné pomery (ďalej len „štatút“). Ak štatút takýto útvar neurčuje, príslušným na konanie je štatutárny orgán správneho orgánu.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či **správny orgán vecne príslušný na konanie** si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj **procesné pochybenia správneho orgánu**, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Najvyšší súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že správny orgán nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pretože potvrdil rozhodnutie, ktoré v prvom stupni vydala vecne nepríslušná právnická osoba Pôdohospodárska platobná agentúra, čo je v rozpore s vyššie uvedenými právnymi predpismi, v zmysle ktorých vo veci **skončenia štátnozamestnaneckého pomeru** orgánom príslušným **na konanie a rozhodovanie v prvom stupni** je vedúci úradu, teda **generálny riaditeľ Pôdohospodárskej platobnej agentúry**.

Z uvedených dôvodov krajský súd nepostupoval v súlade so zákonom, pokiaľ žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol, pretože nedostatok vecnej príslušnosti správneho orgánu na prejednanie a rozhodnutie veci je neodstrániteľnou vadou konania, na ktorú musí súd prihliadnuť z úradnej povinnosti a má za následok nezákonnosť rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd podľa 250ja ods. 3 veta prvá OSP rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zrušil napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd ešte na záver pre úplnosť dodáva, že žalobkyňa podala žalobu, v ktorej ako žalovaného označila „Vedúceho služobného úradu Pôdohospodárskej platobnej agentúry, Generálny riaditeľ Pôdohospodárskej platobnej agentúry, so sídlom v Bratislave“. Z tohto označenia je zrejmé, že žaloba smeruje proti generálnemu riaditeľovi, ktorý je súčasne vedúcim služobného úradu, teda subjektu, ktorý je účastníkom konania v predmetnom konaní. Podľa

názoru najvyššieho súdu takto správne uvedeného účastníka konania je potrebné konkretizovať menom a priezviskom generálneho riaditeľa, nakoľko sa jedná o fyzickú osobu. Toto neúplné označenie je potrebné doplniť. Ak by došlo v čase rozhodovania k zmene generálneho riaditeľa Pôdohospodárskej platobnej agentúry, súd z úradnej povinnosti označí nového generálneho riaditeľa. Nie je povinnosťou žalobkyne navrhnúť zámenu účastníkov, lebo v tomto konaní ide len o zmenu, ktorá je dôsledkom napríklad vymenovania nového generálneho riaditeľa; pasívne legitimovaným naďalej zostáva generálny riaditeľ Pôdohospodárskej platobnej agentúry.

Vzhľadom k uvedenému záveru sa stali bezpredmetnými námietky žalobkyne týkajúce sa procesného pochybenia krajského súdu v konaní tým, že v odôvodnení rozhodnutia nezohľadnil všetky jej odvolacie námietky a že je zmätočné.

Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto jej najvyšší súd priznal náhradu trov celého súdneho konania vyplývajúcich zo spisu, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu 66 eur a z poplatku za odvolanie 66 eur, čo je spolu 132 eur (§ 151 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 OSP v spojení s § 246c veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 24. novembra 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková